

“Όσο σε ένα λαό η ψυχή είναι δυνατή, τίποτα δεν χάνεται”

/ [Γνώμες](#)

Άγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

«Να παραδοθεῖ μὲ τὴ δύναμη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς στὸ σατανᾶ γιὰ τὸ σωματικὸ του ἀφανισμό, ἔτσι ὥστε νὰ σωθεῖ τὸ πνεῦμα του τὴν ἡμέρα τοῦ Κυρίου (Α΄ Κορινθ. 5: 5).

Τί εἶναι ἀκριβὸ καὶ τί εἶναι φθηνό;

Οἱ ἄνθρωποι μιᾶνε καὶ τσακώνονται ἀσταμάτητα, γιὰ τὴν ἀξία καὶ γιὰ τὴν τιμὴ κάθε πράγματος.

Τί εἶναι φθηνό; Τί εἶναι ἀκριβό, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἄνθρωπο;

Ἡ περιουσία εἶναι λιγότερο ἀκριβὴ ἀπὸ τὸ σῶμα, τὸ σῶμα εἶναι πιὸ ἀκριβὸ ἀπὸ τὴν περιουσία, καὶ ἡ ψυχὴ εἶναι πιὸ ἀκριβὴ καὶ ἀπὸ τὰ δύο. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος, γεννιέται, ἡ περιουσία του ἔχει τὴν τρίτη θέση, γιατί, ὅταν

πεθαίνει, ή περιουσία τὸν ἐγκαταλείπει. Δηλαδή **τὴν ὥρα τοῦ θανάτου ὁ ἄνθρωπος ξεκολλάει πρῶτα ἀπὸ τὴν περιουσία καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν σάρκα. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς περιουσία καὶ χωρὶς σάρκα, δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει ὅμως χωρὶς ψυχῇ.** Ὅταν ὁ ἄνθρωπος μπαίνει ἀπὸ τὸν αὐλο κόσμου σ' αὐτὸ τὸν ὁρατὸ κόσμου, μπαίνει μὲ σῶμα, ἀλλὰ χωρὶς περιουσία. Ὅταν βγαίνει ἀπὸ τὸν ὁρατὸ κόσμου, βγαίνει χωρὶς σῶμα καὶ χωρὶς περιουσία. Τὸν ἄνθρωπο μποροῦμε νὰ φανταστοῦμε καὶ χωρὶς περιουσία καὶ χωρὶς σάρκα, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ τὸν φανταστοῦμε χωρὶς ψυχῇ, ἐπειδὴ ἡ ψυχῇ εἶναι ἡ οὐσία τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς μας, ποὺ πέρασαν ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμου, στὸν ὁποῖον ἐμεῖς τώρα βρισκόμαστε, εἶναι μόνο ζῶσες ψυχές στὸν ἄλλο τὸν κόσμου, χωρὶς σῶμα καὶ χωρὶς περιουσία. Θὰ μείνουν ἔτσι μέχρι τὸ τέλος τῆς ἀνθρωπότητος, μέχρι τὸ τέλος τῶν αἰώνων, καὶ μέχρι τὴν Ἀνάστασι τοῦ σώματος ἀπὸ τὸ θάνατο.

Ὁ δίκαιος Ἰὼβ εἶχε μεγάλη περιουσία, ὅπως κανέννας. Ἦταν σωματικὰ ὑγιής, μὲ ὡραία κορμοστασιὰ καὶ μὲ παρουσιαστικὸ ποὺ ἐνέπνεε σ' ὅλους σεβασμὸ Αὐτὸ ὅμως ποὺ εἶναι πιὸ σημαντικὸ στὴν περίπτωση τοῦ Ἰὼβ εἶναι πὼς ἦταν πολὺ εὐλαβής, καὶ κάθε μέρα ἔκανε θυσία στὸ Θεό, γιὰ τὸν ἑαυτό του, γιὰ τὰ παιδιά του, γιὰ τοὺς ἑπτὰ γιούς του καὶ τὶς τρεῖς κόρες του.

Δυὸ φορές ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς νὰ δοκιμαστεῖ ἡ πίστι καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Ἰὼβ στὸν Θεό. Πρῶτη φορὰ ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς στὸ σατανᾶ νὰ βλάψει μόνο τὴν περιουσία τοῦ Ἰὼβ. Ὁ σατανᾶς γρήγορα ἔδειξε τὴν ἐπιδεξιότητά του νὰ γκρεμίζει καὶ νὰ καταστρέφει.

Ἡ περιουσία τοῦ Ἰὼβ καταστράφηκε, κλάπηκαν τὰ ζῶα του, γκρεμίστηκαν τὰ σπίτια του, οἱ γιοὶ καὶ οἱ κόρες τοῦ σκοτώθηκαν. Μονομιᾶς ὁ πλούσιος Ἰὼβ ἔμεινε χωρὶς τὴν περιουσία του. Ὁ εὐτυχισμένος Ἰὼβ ἔμεινε χωρὶς τὰ χαρούμενα παιδιά του.

Ἡ ψυχὴ του, ὅμως, δὲν βλαστήμησε τὸν Θεό: **«Ὁ Κύριος ἔδωσε... ὁ Κύριος πήρε»**, εἶπε, **«ἅς εἶναι εὐλογημένο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου!»**

Ἐμεινε δηλαδή ὁ δίκαιος Ἰὼβ πιστὸς στὸν Κύριό Του χωρὶς καμία περιουσία, μὲ γυμνὸ ἀλλὰ ὑγιὲς σῶμα. Καὶ ὁ σατανᾶς ντροπιάστηκε.

Τότε ὁ σατανᾶς ζήτησε ἀπὸ τὸν Θεό, νὰ δοκιμάσει τὸ σῶμα τοῦ Ἰὼβ, καὶ ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε στὸ σατανᾶ νὰ δοκιμάσει τὸ σῶμα του, ἀπαγορεύοντας ὅμως νὰ ἀγγίξει τὴν ψυχὴ του.

Εἶπε ὁ Θεός: Τὸν παραδίδω στὰ χέρια σου, πρόσεχε ὅμως τὴν ψυχὴ του!

Ὁ σατανᾶς γέμισε τὸ σῶμα τοῦ Ἰὼβ, μὲ σπυριὰ καὶ μὲ πυώδεις πληγὲς ἀπὸ τὰ πόδια

μέχρι τὸ κεφάλι. Κάθισε τότε ὁ Ἰὼβ μέσα στὴ στάχτη, πῆρε ἓνα κεραμίδι καὶ ἔξυνε τὸ πύον ἀπὸ τὶς πληγές του. Μέσα σ' ὅλα αὐτὰ τὰ βάσανα παρέμεινε ἡ ψυχὴ τοῦ Ἰὼβ καθαρὴ, ὑγιὴς καὶ πιστὴ στὸ Θεό. Καὶ πάλι ντροπιάστηκε ὁ σατανᾶς καὶ ἔφυγε στὸν Ἄδη, στὸν τόπο του. **Ὁ Θεὸς ἐπέστρεψε στὸν Ἰὼβ, τὴν υἰότητα του, τὴν περιουσίαν του, τὸν εὐλόγησε μάλιστα νὰ ἔχει περισσότερα ἀπὸ πρὶν. Ὁ Ἰὼβ ἀπέκτησε πάλι ἑπτὰ γιουὺς καὶ τρεῖς κόρες, ἔγινε πάλι ὑγιὴς σωματικὰ καὶ χαρούμενος καὶ ἔζησε γιὰ πολλὰ χρόνια. Πέθανε, ὅταν ἦταν πλέον χορτασμένος ἀπὸ ζωὴ.**

Καὶ ὁ δικὸς μας λαὸς χτυπήθηκε πολλές φορές. Ἐπληξαν τὴν περιουσίαν του καὶ τὸ σῶμα του. Ὁ Θεὸς ὅμως πρόσεξε τὴν ψυχὴ του. Ἡ περιουσία τοῦ λαοῦ μας, τὸ κράτος, πολλές φορές ἔπεσε καὶ κατέρρευσε. Μετὰ ἀπὸ κάθε κρατικὴ καταστροφὴ ὁ λαὸς μας σκοτώνονταν. Ὁ Θεὸς ὅμως φύλαξε τὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας, ποὺ ἔμεινε πιστὸς πάλι στὸ Χριστό. Πραγματικά, ὅταν ὁ ἄνθρωπος μελετήσῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ κράτους μας, καταλαβαίνει πόσους πολλοὺς ἀνθρώπους σκότωσαν ἀπὸ τὸ λαὸ μας, πόσο πολλοὺς ἀνθρώπους βασάνισαν καὶ αἰχμαλώτισαν. Εἶναι μεγάλο θαῦμα τοῦ Θεοῦ ὅτι στὸν κόσμον αὐτὸ ἀκόμη ὑπάρχει ὁ λαὸς μας καὶ ἀκόμα ἀκούγεται ἡ γλῶσσα μας.

Πῶς νὰ ἐξηγήσουμε αὐτὸ τὸ θαῦμα στὴν ἱστορίαν μας; Μπορεῖ νὰ ἐξηγηθεῖ μὲ τὸν ἴδιον τρόπο ποὺ ἐξηγεῖται ἡ ζωὴ τοῦ Ἰὼβ. **Δὲν ἐπέτρεψε ὁ Θεός, ἀδελφοί μου, δὲν ἐπέτρεψε παιδιὰ μου, νὰ ἀγγίξῃ ὁ σατανᾶς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ μας.** Ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς στὸν σατανᾶ νὰ χτυπήσῃ τὸ κράτος, τὴν περιουσίαν καὶ τὸ σῶμα, ἀλλὰ τοῦ ἀπαγόρευσε νὰ ἀγγίξῃ τὴν μεγάλην χριστιανικὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ μας. **Καὶ ὅσο σ' ἓνα λαὸ ἡ ψυχὴ εἶναι ζωντανὴ καὶ δυνατὴ μέχρι τότε τίποτε δὲν χάνεται.** Παρ' ὅλο ποὺ κάποια στιγμή φαίνονταν ὅλα χαμένα, δυὸ πράγματα δὲν χάθηκαν ποτέ: Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ τραγούδι. Ἡ Ἐκκλησία μὲ τὴν πίστη της, καὶ τὸ τραγούδι μὲ τὴν ἱστορίαν. Αὐτὸ ἔμεινε καὶ αὐτό μας ἔσωσε.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ἀδελφοί μου, καλὸ εἶναι νὰ σεβόμαστε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ καλὸ εἶναι νὰ διατηρήσουμε τὰ τραγούδια μας. Ἄς δοξάζουμε τὸν Κύριόν μας διὰ μέσου τῆς Ἐκκλησίας, ἅς Τὸν δοξάζουμε διὰ μέσου τοῦ τραγουδιοῦ τοῦ λαοῦ. Μαζὶ μὲ τὴν ἐλπίδα, αὐτὰ τὰ δυὸ ἦταν τὰ φτερά μας. Ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ποὺ εἶναι σὰν πηγὴ, πήγασε τὸ ποτάμι τῆς ἱστορίας μας καὶ ἄλλοτε τὸ ποτάμι αὐτὸ ἦταν διαυγὲς καὶ ἄλλοτε ἦταν γεμάτο αἷμα. Πάντοτε ὅμως ἦταν βαθύ.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἅς μαζευτοῦμε γύρω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας ὅπως τὰ παιδιὰ γύρω ἀπὸ τὴν μάνα. **Ὁ Χριστὸς εἶναι ἀνίκητος καὶ ἀκαταμάχητος.** Δόξα καὶ εὐχαριστία στὸ Θεὸ Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άπο τὸ βιβλίο: «**Μέσα ἀπὸ τὸ Παράθυρο τῆς Φυλακῆς**»